

Полтавський будівельний технікум транспортного будівництва АВТОШЛЯХОВИК

Вересень 2018 року

**Якщо ДОЛЯ і МОЖЕ чомусь ПІДКОРИТИСЯ,
ТО ЛИШЕ НАПОЛЕГЛИВОСТІ!**

**ПОЧИНАЙМО
НОВИЙ
НАВЧАЛЬНИЙ
РІК
ПО-НОВОМУ!**

Ми часто зустрічаємо людей, які, чи то зневірившись у власних силах, чи то не маючи життєвих цілей, чи перекладаючи відповідальність на безжалісну всепоглинаючу світову несправедливість, на питання «Чому ти не прагнеш більшого і кращого?» відповідають: «Я не зможу цього зробити», «Я не такий розумний», «Цим займаються кращі за мене»... Ці слова, вигадані колись якимось невдахою, стали тавром для тих, хто можливо і хоче, але боїться боротися за своє майбутнє. Але хто вам сказав, що ви не можете, якщо ви навіть не спробували? Насправді ж істина проста: для досягнення, на перший погляд, нездійсненого не варто боротися з якимись законами всесвіту, треба тільки по-справжньому цього захотіти, а до бажання додати велетенську жменю терпіння та роботу над собою.

Пам'ятайте: усе у ваших руках. Вірте у себе, працюйте завзято, готуйтеся до труднощів, але знайдіть сили їх подолати. Працуйте на результат! Найважливіше – не оцінка, найважливіше – це знання. Не бійтеся їх здобувати, не бійтеся розвиватися і підкорювати нові вершини. Рухайтесь тільки уперед.

Спортивні надії

ПБТТБ

Полтавський спорт живе і розвивається. Молоді, амбітні, активні та цілеспрямовані спортсмени постійно це доводять, здобуваючи призові місця на всеукраїнських та міжнародних змаганнях.

Кожного року кількість тих, хто пов'язує своє життя зі спортом, зростає. Для декого – це ранкова зарядка, пробіжка парком чи тренування у залі, а для когось – це спосіб життя.

Серед тих, хто не уявляє хоча б день без тренувань, – студенти і нашого технікуму. Кожен із них щодня навчається чомусь новому, вдосконалює певні навички, переборює власні страхи та стає на крок ближчим до заповітної мети – перемоги. Перемоги над собою та у змаганнях. Перемоги командної та індивідуальної. Про свій спортивний шлях, труднощі і злети розповіли студенти першого курсу.

Бибко Микола [бокс]

Хлопець займається боксом 2,5 роки на базі Обласної ДЮСШ «Олімпійські надії». Уже має багато перемог, участь в обласних змаганнях та III юнацький розряд з боксу. «Усе почалося з того, що хотілося зрозуміти на що я здатен, чи вистачить сили займатися боротьбою. Крім того, упевнений, що кожен хлопець повинен уміти постояти за себе чи при необхідності вступитися за слабшого. Бокс у цьому допомагає», – розповідає Микола.

Часом буває дуже важко, ділиться спортсмен, адже заняття боксом вимагає багато сил та часу. А ще трапляються травми. Тоді найскладнішим стає перебороти зневіру у власних силах. У цьому допомагає підтримка батька, саме він колись й порадив синові обрати цей вид спорту, і тепер завжди супроводжує його на змаганнях. «Віра близької людини – це хороший стимул боротьби не лише із супротивником, а й з власними лінощами», – переконаний хлопець. Також допомагає приклад заслужених тренерів та відомих і талановитих спортсменів, зокрема, О. Усика та В. Ломаченка, а ще спортивний девіз: «Швидше, сильніше, точніше». Тому на досягнутому хлопець зупинитися не збирається, хоче отримати звання кандидата у майстри спорту і продовжувати боксерську кар'єру. У вільний же час надає перевагу активному відпочинку: грає у волейбол, футбол, любить риболовити та захоплюється мотоциклами. А усім, хто бажає пов'язати життя з боксом, радить не боятися, не лінуватися, вірити у себе та займатися фізичною підготовкою.

Верещага Олександр [плавання]

«У дитинстві я був занадто енергійним, тому бабуся вирішила відвести мене в секцію плавання. Сподобалося одразу, а чим більше виходило – тим більшим ставав інтерес до спорту», – згадує Олександр. – Та найкраще запам'ятався момент, коли уперше проплив 1500 м вільним стилем. Звісно, було нелегко, але мені вдалося подолати цю дистанцію – і це головне».

Хлопець уже 9,5 років є вихованцем дитячо-юнацької школи № 3. За цей час був учасником та неодноразовим переможцем міських, обласних та всеукраїнських змагань, має I дорослий розряд. І хоча ці здобутки вагомі, тренер хлопця Тураєва Н.П. (кандидат в майстри спорту з підводного плавання) ставить перед спортсменом вищу ціль: отримати звання майстра спорту і поїхати на міжнародний чемпіонат з плавання у складі української команди.

Олександр говорить, що, як би іноді складно не було, та вже не уявляє свого життя без басейну і щоденних тренувань. «Я ходжу на тренування два рази на день: перед

навчанням о 6:30 годині ранку та після занять. Займаємося не лише на воді, а й у залі. Фізична підготовка відбувається дуже інтенсивно – як спеціальна, так і загальна. Тому основна спортивна якість, яку треба розвивати – це витривалість. Так, спорт забирає багато часу, але натомість гартує характер і вольові якості», – переконаний хлопець.

Ісенко Павло [футбол]

Уже шість років хлопець є гравцем юнацької футбольної команди «Ворскла», до цього три роки грав за команду ДЮСШ імені І.І. Горпинка, де його і помітив тренер біло-зелених. Спочатку виконував функції нападника, а потім став голкіпером. «Одного разу хтось з хлопців ніяк не міг зловити м'яча на воротах, мені здалося, що це насправді не важко. Тренер сказав: «спробуй», і в мене вийшло», – згадує хлопець.

Значною перевагою цього виду спорту є те, що футболісти багато подорожують. Хлопець об'їхав не лише всю Україну, а й встиг декілька разів побувати за кордоном – у Словаччині та Литві.

Серед досягнень команди: призові місця у всеукраїнських матчах і вдалі ігри на міжнародних турнірах. Хлопцю добре запам'яталася перемога над командою «Шахтаря» з рахунком 1:0. Але найбільшим здобутком Павло називає III місце на міжнародному турнірі з футболу, який проходив у Словаччині, і, по завершенню якого, він був нагороджений призом, як кращий воротар турніру.

«Щоб стати хорошим футболістом, потрібна наполегливість, а ще дотримання здорового способу життя, фізична підготовка, неабиякі розумові здібності, техніка та дисципліна», – переконаний спортсмен, і додає, що своє життя хоче пов'язати з футболом, а у майбутньому отримати найвищу нагороду – «Золотий м'яч».

РІДНОМУ МІСТУ ПРИСВЯЧУЄМО

З нагоди святкування Дня міста та 75-ої річниці визволення Полтави від нацистів в актовій залі технікуму була проведена **пізнавально-розважальна вікторина** знавців Полтавському краю.

У вікторині брали участь команди студентів першого та другого курсів нового набору. Куратори кожної групи прийшли та підтримали свої команди. Вікторина складалася з декількох етапів, питання стосувалися історії та сьогодення нашого рідного міста і області. Боротьба була запеклою, адже всі учасники були добре підготовлені і прагнули перемогти.

Відповіді оцінювало вельмешановне журі, у складі якого були: Коліса Олена Миколаївна, Челебій Альона Олександрівна та Гордійко Лідія Петрівна.

Поки команди готувалися, викладач спец. дисциплін Коліса Юрій Ярославович розповів глядачам про Полтаву часів окупації та періоду визволення, також він підготував презентацію з фото та картами тогочасного міста. Усі студенти і викладачі з великим захопленням слухали та пізнавали нове. Також для усіх присутніх у залі студентка групи 31-О Асауленко Ліза заспівала патріотичну пісню.

Під кінець заходу всі учасники отримали почесні грамоти, а переможницею за результатами вікторини визначили групу 11-М. Студенти ПБТТБ були в захваті від проведених конкурсів та з нетерпінням чекають наступних.

Нагадаємо: кожного року на честь нашого міста в стінах технікуму проходить **конкурс-виставка стіннівок та виробів з осінніх дарів природи** під назвою «Тобі, Полтаво, наша любов і слава». Цьогоріч усі групи дуже добре попрацювали, виставка була найяскравішою за останні три роки.

Спеціальна комісія визначила три кращі композиції (31-М, 21-О, 11-Д) та кращі газети (11-Д, 31-М, 26-М), за активну участь у конкурсі була нагороджена група 11-М.

22 вересня Полтава вбралася у вишиванку.

Вулиці міста заповнили тисячі людей у вишитих сорочках. Разом вони пройшлися від Білої Альтанки до парку «Перемога», де на них чекав концерт, розваги, конкурси та подарунки.

Уже 5 рік поспіль ПБТТБ бере участь у міському арт-проекті «Парад «Полтава вишивана». Наша велика та дружня автодорожня сім'я збирається, щоб розділити свою любов до рідного міста разом з усіма полтавцями. Попереду нашої колони йшли хлопці, які несли прапори України, Полтави та прапор ПБТТБ, за ними йшла гарна дівчина в національному вбранні з хлібом, сіллю та калиною у руках – для рідної Полтави, позаду крокував перший курс, розстеливши над собою величезний синьо-жовтий стяг.

Усі студенти були жваві й привітні до містян і гостей Полтави, посміхались кожному та виголошували девізи нашого ПБТТБ.

Після параду студенти разом з усім містом продовжили святкувати.

Наступного дня у 75-у річницю вигнання нацистів з Полтави усі небайдужі за традицією прийшли до Меморіалу Солдатської Слави вшанувати пам'ять героїв, які загинули захищаючи рідну землю, ветеранів, що пішли у вічність у повоєнні роки. У покладанні квітів взяли участь викладачі та студенти і нашого технікуму.

Тож родина ПБТТБ вкотре доводить, що шанує та любить своє місто понад усе!

Світлана Денисова, студентка групи 41-О

ПОЛТАВА: ВІД МИНУЛОГО ДО СЬОГОДЕННЯ

Історія Полтави сягає глибокої давнини. Тут знаходилися стоянки первісної людини ще 15 тисяч років тому. У VI-V ст. до н.е. тут проживали племена скіфів кочівників і землеробів, у VII-XIII ст. н.е. – слов'янські племена сіверян та полян.

В епоху татаро-монгольського ярма багато населених пунктів середнього Подніпров'я було зруйно-вано, у тому числі й Лтава. Тільки у 1430 році поселення згадується під назвою Полтава. До цього часу територія Полтавщини була в складі Великого князівства Литовського. Після Люблінської унії 1569 р. вона переходить в руки польських феодалів. У 1641 р. у письмовому джерелі Полтава була названа містом. В цей же час тут посилено розвиваються ремесла і вводиться місцеве самоврядування, так зване Магдебурзьке право. А коли місто захоплює окатоличений український магнат Ярема Вишневецький, тут вже значиться 812 господарств.

На початку визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького селянсько-козацькі загони на Полтавщині звільнили у травні-червні 1648 р. від польсько-шляхетських військ

Першу згадку про укріплене поселення Лтава ми знаходимо в Іпатіївському списку «Повісті временних літ» 1174 року. Через 800 років було урочисто відзначено ювілей міста. Однак наступні археологічні розкопки та дослідження історичного центру Полтави дали підставу офіційно відсвяткувати 1100-річницю міста в 1999 році.

Аби краще розібратися у віхах розвитку рідного міста, пропоную коротко ознайомитись з його історією.

Переяслав та Лубни, після чого стали надійним тилом армії Хмельницького. Полтава постачала повсталих порохом, зброєю, продовольчими товарами. Полтава стає центром Полтавського полку. Після Андрусівського перемир'я 1667 р., за яким Лівобережна Україна залишилася у складі Росії, полкові міста (Полтава, Переяслав, Лубни, Гадяч) стають центрами швидкого розвитку продуктивних сил у сільському господарстві, ремесел та промисловості, торговельними центрами.

27 червня 1709 р. відбулася Полтавська битва, яка стала переломною подією в ході всієї Північної війни. З цього часу почався підйом авторитету Росії як імперії, поступова втрата і повна ліквідація української автономії. У 1775 році Полтава стає повітовим центром Новоросійської губернії.

До речі, з Полтавської землі почалось відродження української літературної мови. Року 1798-го Іван Котляревський, у віці 29 років, видав свою славу «Енеїду». Головна заслуга Котляревського була в тому, що він відновив українську літературну мову в друкованому творі, відважно порушивши наказ Петра I, який від 1720 року повністю заборонив українське друкарство.

**Відлуння минуле в голосах...
Століття гідності, краси і слави,
Звеличені, увічнінені в піснях,
Вертають нас до витоків Полтави...**

М. Бойко

9 березня 1802 року Полтава отримує статус губернського міста. Місто починає активно перебудовуватись. У 1803-1805 рр. був перебудований центр, всередині якого знаходилася кругла площа, а від неї променями відходили 8 вулиць. У 1804-1811 рр. було побудовано 7 великих адміністративних будівель, споруджено капітальний міст через Ворсклу, була вимощена одна вулиця.

Полтава поступово перетворилася в центр культурного і духовного життя України. У 1818 р. відкрито інститут шляхетних дівчат і духовне училище, в 1820 р. – школа садівництва, а в 1840 році відкрито кадетський корпус. У 1818-1819 рр. в училищі навчався письменник М.В. Гоголь. У полтавській гімназії навчалися письменник М.П. Старицький, історик і громадський діяч М.П. Драгоманов, математик М.В. Остроградський. У 1844 р. в місто приїздив Т.Г. Шевченко. У 1865-1866 рр. тут працювали письменник І.С. Нечуй-Левицький, у 1871 р. – Панас Мирний, відомий вчений В.В. Докучаєв і його учень В.І. Вернадський, лікар М.В. Скліфосовський, відомий письменник В.Г. Короленко.

Значне погіршення життєвого рівня населення під час Першої світової війни сприяло його активній участі в революції 1917-1920 рр. Відразу ж після Лютневої революції 1917 р. в губернії виникли Ради. Одночасно створювалися органи Тимчасового Уряду – комісаріати та громадські комітети. Після громадянської

війни Полтава увійшла до складу Української Радянської Соціалістичної Республіки. Дуже важким для селянства став захід по «активізації» хлібозаготівель в 30-х роках. «Великий перелом» у сільському господарстві, голодомор 1932-1933 рр. коштували Полтавщині близько мільйона демографічних втрат населення.

У роки Другої світової війни Полтава була окупована нацистами. Місто стало штабним центром групи армії «Південь». Значна частина міста була зруйнована. Полтавці проводили активну партизанську боротьбу проти окупантів. В тилу ворога протягом 1941-1943 рр. діяло 39 партизанських загонів і груп, понад 70 підпільних та патріотичних організацій. Полтава була звільнена 22 вересня 1944 р.

Післявоєнне будівництво Полтави проводилося в 50-ті роки, з'явилося телебачення, розпочалася газифікація міста. З 1962 р. Запустили перші тролейбуси. Головним символом духовності Полтави став театр імені М. Гоголя (1958 р.) та будівництво зруйнованого Кращого музею (1964 р.).

У період 80-х років на Полтавщині швидкими темпами розвивалися нафтогазовидобувна, хімічна, гірничорудна, автомобільна, електротехнічна, текстильна промисловість.

У рік проголошення Незалежності України Полтава постала розвиненим культурно-економічним центром з 315 тисячами мешканців.

Ознайомлюючись з історією Полтави, я знайшов інформацію про одну книгу, пов'язану з містом, яка мене зацікавила. «История учебных заведений Полтавы до 1917 года», авторства Сергій Бояринцева, – це книга про розвиток освіти в місті, перші гімназії та

училища, державні і приватні навчальні заклади, про те, якими були учні XIX ст., як вони жили, навчалися, одягалися і про що мріяли. Книга заснована на архівних документах з використанням колекційних листівок та унікальних фотографій старого міста. Це джерело стане у нагоді усім, хто більше знати про минуле нашого рідного міста.

Назар Сербіченко, студент групи 21-М

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ та НА ДОВГУ ПАМ'ЯТЬ

У народі говорять, що той, хто посадив хоча б одне дерево – прожив своє життя не даремно.

Такої ж думки дотримується і Курбала Володимир Миколайович – юрисконсульт нашого технікуму. У робочий час чоловік забезпечує правове регулювання діяльності навчального закладу, а свій вільний час присвячує догляду за деревами, які особисто висадив минулого року на подвір'ї технікуму. П'ять саджанців горіхів вже встигли перетворитися на молоді деревця. За ними Володимир Миколайович продовжує ретельно доглядати: улітку поливає, а на зиму утеплює, щоб не померзли.

Раніше чоловік разом з іншими працівниками висадив сливу та грушу, які уже плодоносять, а усі охочі смакують врожай – результат невтомної праці.

Володимир Миколайович закликає кожного приєднатися до його захоплення: «Я звертаюся до усіх працівників та студентів технікуму. Давайте разом будемо берегти природу. Поповнюйте нашу землю новими насадженнями, щоб у вільний час відпочивати у затишку дерев, і, головне, лишити по собі пам'ять на багато років».

Шановні першокурсники!

Запрошуємо до співпраці творчих та креативних.

Якщо ви бажаєте поділитися своїми успіхами та переживаннями, розповісти про пригоди і захоплення, або давно хотіли спробувати себе у ролі журналіста, звертайтеся до редакції нашої газети.

Творімо історію разом!

Автошляховик

Газета ПБТТБ

Виходить щомісяця

Відповідальний за випуск та редактор: **Челебій А.О.**

Адреса редакції: 36005, м. Полтава, вул. Слави 4/2.

Телефон: (0532) 51-24-77

E-mail: pbttb_lib@ukr.net